

Vec C-206/21

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

31. marec 2021

Vnútroštátny súd:

tribunal administratif de Dijon

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

11. marec 2021

Žalobca:

X

Žalovaný:

Préfet de Saône-et-Loire

PRACOVNÝ DOKUMENT

[omissis]

Vzhľadom na toto konanie:

[omissis] pán X, [omissis], sa domáha toho, aby súd:

1. zrušil rozhodnutie z 23. novembra 2020, ktorým mu préfet de Saône-et-Loire (prefekt departmentu Saône a Loira, Francúzsko) uložil povinnosť opustiť územie Francúzska [omissis]

[omissis]

Tvrdí, že:

- [omissis]
- [omissis];
- [omissis];
- [omissis];
- ustanovenia článkov L. 121-1 a R. 121-4 code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile (zákoník upravujúci vstup a pobyt cudzincov a azylové právo), a teda aj jeho vyhostenie z územia Francúzska, sú v rozpore s [omissis] článkami 8 a 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd [ďalej len „EDLP“], ako aj s [omissis] článkom 21 Charty základných práv Európskej únie [ďalej len „Charta“], keďže prídavok pre plnoletú osobu so zdravotným postihnutím je vylúčený z posudzovania zdrojov z hľadiska toho, či ide o zdroje vlastné a dostatočné;
- [rozhodnutie o vyhostení] je v rozpore s [omissis] článkom 8 [EDLP] a má vadu spočívajúcu v zjavne nesprávnom posúdení so zreteľom na jeho osobnú situáciu.

[omissis]

[omissis]

prefekt departmentu Saône a Loira navrhuje žalobu zamietnuť.

Tvrdí [omissis] predovšetkým to, že:

- penzia vyplácaná francúzskou štátnou príslušníčkou, u ktorej X býva, predstavuje iba spätný prevod platieb, ktoré jej X uhradza;

- v tejto súvislosti cour administrative d'appel de Lyon (Odvolací správny súd v Lyone, Francúzsko) právoplatným rozsudkom z 23. júna 2020 rozhodol, že v skutočnosti „je prídavok pre plnoletú osobu so zdravotným postihnutím jediným zdrojom pána X“;
- cour administrative d'appel de Paris [Odvolací správny súd v Paríži, Francúzsko (CAA Paris, 15. máj 2018, č. 17PA00903)] rozhodol, že namietaná diskriminácia nie je preukázaná, keďže článok R. 121-4 code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile (zákoník upravujúci vstup a pobyt cudzincov a azylové právo) [sa týka] zohľadnenia všetkých nepríspevkových sociálnych dávok, a nielen prídavku pre plnoletú osobu so zdravotným postihnutím“.

[omissis]

Vzhľadom na:

- Zmluvu o fungovaní Európskej únie [ďalej len „ZFEÚ“];
- [EDLP];
- [Chartu];
- smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 [o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS] [ďalej len „smernica 2004/38“];
- code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile (zákoník upravujúci vstup a pobyt cudzincov a azylové právo);
- [omissis].
- [omissis]

[omissis]

- 1 Pánovi X, belgickému štátnemu príslušníkovi, ktorý sa narodil 13. februára 1984 a do Francúzska prišiel 1. júla 2016, bola po prvýkrát zamietnutá žiadosť o povolenie na pobyt a uložená povinnosť opustiť územie na základe rozhodnutia zo 14. augusta 2018, ktoré nevykonal, a to napriek tomu, že jeho žaloba o zrušenie bola rozsudkom z 27. augusta 2019 zamietnutá a cour administrative d'appel de Lyon (Odvolací správny súd v Lyone) ho rozsudkom z 23. júna 2020 potvrdil. Dňa 23. decembra 2019 mu prefekt departmentu Saône a Loira znova odmietol udeliť povolenie na pobyt, uložil mu povinnosť opustiť územie Francúzska v lehote 30 dní a určil krajinu, do ktorej bude môcť byť vyhostený, pričom

žalobca toto rozhodnutie zase nevykonal, a to napriek tomu, že jeho žaloba o zrušenie bola rozsudkom súdu z 12. novembra 2020 zamietnutá. Prejednávanou žalobou sa X domáha zrušenia rozhodnutia z 23. novembra 2020, ktorým mu prefekt departmentu Saône a Loira uložil povinnosť opustiť územie Francúzska v lehote 30 dní, určil krajinu, do ktorej bude môcť byť vyhostený, a vydal voči nemu zákaz návratu na územie Francúzska na dobu jedného roka.

O rámci sporu:

- 2 V prvom rade, v prípade, že sa tvrdí, že smernica [omissis] porušuje ustanovenia Zmlúv, Chartu [omissis], základné zásady práva Európskej únie alebo [ustanovenia] dohovoru, ktorého je Európska únia zmluvnou stranou, prináleží správne mu súdu, aby v prípade neexistencie vážneho problému odmietol namietaný žalobný dôvod, alebo sa v opačnom prípade obrátil na Súdny dvor Európskej únie s prejudiciálnou otázkou, za podmienok stanovených článkom 267 [ZFEÚ]. Rovnako to platí v prípade, že sa tvrdí, že smernica porušuje [EDLP], keďže z článku 6 ods. 3 [ZEÚ] vyplýva, že základné práva zaručené [EDLP] „predstavujú všeobecné zásady práva Únie“.
- 3 V druhom rade, v prípade, že sa na správnom súde uvádza žalobný dôvod založený na tom, že samotný zákon, ktorým sa preberá smernica, nie je v súlade so základným právom zaručeným [EDLP] a [omissis] predstavujúcim všeobecnú zásadu práva Únie, prináleží správne mu súdu sa v prvom rade ubezpečiť, že zákon vychádza zo správnej transpozície ustanovení smernice. Ak tomu tak je, žalobný dôvod založený na porušení tohto základného práva transpozičným zákonom môže byť posúdený iba podľa konania o preskúmaní samotnej smernice, opísanej vyššie. Rovnako to platí v prípade, že sa namieta nesúlada zákona, ktorým sa preberá smernica, s medzinárodným dohovorom, ktorej sú Francúzsko a Európska únia zmluvnými stranami.

O dôvodnosti rozhodnutia o vyhostení:

- 4 Cieľom smernice [2004/38] je predovšetkým „[zabrániť tomu, aby sa] osoby uplatňujúce svoje právo pobytu [nestali] neprimeranou záťažou pre systém sociálnej pomoci hostiteľského členského štátu počas počiatočného obdobia pobytu“. Z tohto dôvodu „by sa právo pobytu pre občanov Únie a ich rodinných príslušníkov počas obdobia presahujúceho tri mesiace malo podriaďovať podmienkam“. Podľa článku 7 ods. 1 smernice [2004/38]: „1. Všetci občania Únie majú právo pobytu na území iného členského štátu počas obdobia dlhšieho ako tri mesiace, ak: a) sú pracovníci alebo samostatne zárobkovo činné osoby v hostiteľskom členskom štáte; alebo b) majú dostatočné zdroje pre samých seba a svojich rodinných príslušníkov, aby sa nestali záťažou pre systém sociálnej pomoci hostiteľského členského štátu počas obdobia ich pobytu, a ak majú komplexné krytie zdravotného poistenia v hostiteľskom členskom štáte; ...“.
- 5 Podľa článku L. 121-1 code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile (zákoník upravujúci vstup a pobyt cudzincov a azylové právo), ktorým sa

zabezpečuje správne prevzatie článku 7 smernice [2004/38]: „S výnimkou prípadu, že jeho prítomnosť predstavuje hrozbu pre verejný poriadok, má každý občan Európskej únie právo na pobyt vo Francúzsku počas obdobia dlhšieho ako tri mesiace, ak spĺňa jednu z týchto podmienok: 1. ak vykonáva zárobkovú činnosť vo Francúzsku; 2. ak má pre seba a pre svojich rodinných príslušníkov, tak ako sú uvedení v bode 4., dostatočné zdroje na to, aby sa nestali záťažou pre systém sociálnej pomoci, a má zdravotné poistenie...“. Napokon, podľa článku R. 121-4 tohto istého zákonníka, ktorým sa preberá článok 8 ods. 4 smernice [2004/38]: „... Pokiaľ sa vyžadujú dostatočné zdroje, ich dostatočnosť sa posudzuje pri zohľadnení osobnej situácie dotknutej osoby. V žiadnom prípade nesmie vyžadovaná suma prekročiť paušálnu sumu príjmu aktívnej solidarity, uvedenú v článku L. 262-2 code de l'action sociale et des familles (zákoník sociálnej akcie a akcie pre rodiny) ... Záťaž pre systém sociálnej pomoci, ktorú môže predstavovať štátny príslušník uvedený v článku L. 121-1, sa posudzuje tak, že sa zohľadní najmä suma nepríspevkových sociálnych dávok, ktoré mu boli priznané, doba trvania jeho problémov a doba jeho pobytu“.

- 6 V prejednávanom prípade zo spisového materiálu vyplýva, že X, plnoletá osoba so zdravotným postihnutím s 80 % mierou poklesu schopnosti zárobkovej činnosti, zotráva na území Francúzska od 1. júla 2016 napriek tomu, že mu boli dvakrát právoplatne zamietnuté žiadosti o povolenie na pobyt, a súčasne uložená povinnosť opustiť územie Francúzska. Pán X nepreukázal žiadne zamestnanie vo Francúzsku a poberá prídavok pre plnoleté osoby so zdravotným postihnutím, ktorý je nepríspevkovou sociálnou dávkou, v priemernej mesačnej sume 531,15 eura. Napadnutým rozhodnutím z 23. novembra 2020 uložil prefekt departementu Saône a Loira pánovi X povinnosť opustiť územie Francúzska v lehote 30 dní, a to z dôvodu, že tento nemá vlastné zdroje a že jeho zotrvanie na území Francúzska predstavuje zneužívanie práva so zreteľom na záťaž, ktorú tak jeho osoba znamená pre systém sociálnej pomoci. Hoci sa žalobca od konca roku 2019 odvoláva na to, že je príjemcom finančnej pomoci pochádzajúcej od francúzskej štátnej príslušníčky, prefekt tvrdí, pričom toto tvrdenie nebolo spochybnené, že táto pomoc v skutočnosti predstavuje spätný prevod platieb nájomného, uhrádzaných pánom X prostredníctvom sociálnej dávky, ktorú poberá ako plnoletá osoba so zdravotným postihnutím. V každom prípade, aj keby sa tieto dary, ktorých mesačná suma, po znížení o viacnásobné provízie banky, je vo výške 405,83 eur, považovali za trvalé, z dokumentov predložených v rámci konaní vyplýva, že ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia takmer 60 % zdrojov, na ktoré sa odvoláva X, ktorý navyše nepreukázal existenciu zdravotného poistenia, pochádza z francúzskeho sociálneho systému, takže na neho možno hľadiť tak, že od svojho príchodu do Francúzska nemá „dostatočné zdroje na to, aby sa nesta[l] záťažou pre systém sociálnej pomoci“.
- 7 Okrem toho, článok 8 [EDLP] [stanovuje]: „1. Každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obdobia a korešpondencie. 2. Štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať s výnimkou prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny,

predchádzania nepokojom alebo zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo na ochranu práv a slobôd iných“. Podľa článku 14 [EDLP]: „*Užívanie práv a slobôd priznaných týmto dohovorom musí byť zabezpečené bez diskriminácie založenej na akomkoľvek dôvode, ako je pohlavie, rasa, farba pleti, jazyk, náboženstvo, politické alebo iné zmýšľanie, národnostný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnostnej menšine, majetok, rod alebo iné postavenie“.* Napokon, podľa článku 21 ods. 1 [Charty]: „*Zakazuje sa akákoľvek diskriminácia najmä z dôvodu pohlavia, rasy, farby pleti, etnického alebo sociálneho pôvodu, genetických vlastností, jazyka, náboženstva alebo viery, politického alebo iného zmýšľania, príslušnosti k národnostnej menšine, majetku, narodenia, zdravotného postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie“.*

- 8 V prejednávacom prípade X [tvrdí], že jednak článok 7 ods. 1 písm. b), a jednak článok 8 ods. 4 smernice [2004/38], ktoré sú správne prebraté do vnútroštátneho práva v článku L. 121-1 bode 2. a článku R. 121-4 code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile (zákoník upravujúci vstup a pobyt cudzincov a azylové právo), nemožno bez toho, aby došlo k diskriminácii z dôvodu jeho zdravotného stavu, jeho zdravotného poistenia alebo jeho majetku, zakázané tak [ustanoveniami] článku 8 v spojení s článkom 14 [EDLP], ako aj článkom 21 [Charty], vykladať tak, ako si ich vyložil prefekt departmentu Saône a Loira, t. j. tak, že umožňujú uplatniť podmienku „*dostatočn[ých] zdroj[ov] na to, aby sa nestali záťažou pre systém sociálnej pomoci“* voči občanovi Európskej únie so zdravotným postihnutím, ktorý z tohto dôvodu, tak ako X, poberá prídavok pre plnoleté osoby so zdravotným postihnutím, ktorý je nepríspevkovou sociálnou dávkou hostiteľského členského štátu.
- 9 Za týchto okolností, a to aj napriek tomu, že vyššie citovaný článok R. 121-4 code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile (zákoník upravujúci vstup a pobyt cudzincov a azylové právo) stanovuje, že na účely posúdenia záťaže, ktorú predstavuje občan Európskej únie, sa zohľadňujú všetky nepríspevkové sociálne dávky, a nielen prídavky pre plnoletú osobu so zdravotným postihnutím, vzniká otázka [uvedená vo výroku tohto rozsudku] [omissis] [omissis].
- 10 Táto otázka je rozhodujúca pre vyriešenie sporu, o ktorom má rozhodnúť súd, a predstavuje vážny problém. Je teda opodstatnené obrátiť sa s ňou na Súdny dvor Európskej únie na základe uplatnenia článku 267 ZFEÚ [omissis].

ROZHODOL:

Článok 1:

Konanie sa prerušuje [omissis] dotedy, kým Súdny dvor Európskej únie nerozhodne o tejto otázke:

„Zakladajú článok 7 ods. 1 písm. b), ako aj článok 8 ods. 4 smernice 2004/38/ES z 29. apríla 2004 tým, že vyžadujú zdravotné poistenie a dostatočné zdroje s cieľom nestáť sa záťažou pre systém sociálnej pomoci,

nepriamu diskrimináciu, ktorá je v rozpore s ustanoveniami citovanými vyššie v bode 7 tohto rozhodnutia, na ujmu osôb, ktoré z dôvodu svojho zdravotného postihnutia nemajú možnosť vykonávať zárobkovú činnosť alebo môžu vykonávať iba obmedzenú činnosť, a môžu sa tak nachádzať v situácii, že nie sú schopné mať dostatočné zdroje na uspokojenie svojich potrieb bez toho, aby významným, ba až neprimeraným spôsobom využívali systém sociálnej pomoci členského štátu, v ktorom bývajú?“

[omissis] [omissis]

PRACOVNÝ DOKUMENT